

PROSTOR

Desáté vydání

09/2023

MILÍ ČTENÁŘI

Předražené Chorvatsko s eury, letní nesnesitelná vedra i naše prázdninové každodenní úporné přípravy na teoretické předměty jsou již za námi – 10 měsíců zábavy a upřímného sdílení radostí a hudby s ostatními před námi, ještě že tak. Avšak škola nás jako vždy přivítala s otevřenou náručí a úsměvem na rtech naší paní ředitelky a jejích zástupců, buďme tedy přátelé dobré mysli a nebojme se do toho koloběhu vrhnout s vůlí a odhodláním, umělcům vlastní. Čeká nás zážitkově pestrý rok, spoustu hromadných akcí (jistě se už všichni nemůžeme dočkat staré známé Rybovky), a snad budeme na konci roku zase o něco chytřejší. Celý rok vám samozřejmě bude ještě zpříjemňovat váš oblíbený školní časopis, tedy to se už není vůbec čeho bát. Tím vás bude provázet staronová redakce, tentokrát z prostředí Olympu a Korintu - rozvážná Athéna, zasněžený Morfeus, krásná Persefona, i věčně zaměstnaný Sisyfos. Nicméně je v tom nemusíte nechat, a v případě nějakého, čistě spontánního přebytku kreativity, nebo snad i energie uvítáme, když se o své literární skvosty podělíte a pošlete nám je. Tedy s chutí do toho a půl je hotovo - hodně štěstí a radosti, ať zvládnete starosti!

V prvotním čísle nového školního roku se můžete těšit na klasické šachové okénko s pozváním na plánovaný turnaj, poslední vzpomínky, které jsou s námi z teplých letních dnů, chvilku poezie a reportáže z adaptačního kurzu a vítání prváků. Děkujeme, že vaše láska k Prostoru stále trvá.

NECHEJ, PROSÍM, *PROSTOR* V PROSTORU

Dej prostor i dalším čtenářům přečíst si školní časopis.

Zanechej výtisk nejlépe tam, odkud sis ho půjčil/a.

Pro zájemce je elektronická verze na stránkách

www.konzervatorteplice.cz v záložce Školní časopis.

SNĚŽNÍK A MACHŘI

aneb přímá reportáž z adaptačního kurzu

Je úterý 5. září ráno, slunce už vyšlo, kohout dávno dokokrhal a my vyrážíme s pedagogickým doprovodem a lehkým zpožděním na Sněžník.

V autobuse byste napočítali přes třicet hlav. Ty, co patří studentům, jsou spíše zamlklé a rozpačité, zatímco natěšené profesorské hlavy hýří úsměvy. Hlava pana řidiče se plně soustředí.

Zhruba po hodině vystupujeme před Penzionem U Lesa, kde jsme ubytováni, a dýcháme čerstvý horský vzduch. Dámy se stěhují do penzionu samotného, na pány zbyl přílehlý bungalov s několika pokoji.

Téměř hned po ubytování začíná program kurzu. Ve společenské místnosti penzionu se nám představuje paní Bohdana Růžičková z Pedagogicko-psychologické poradny v Teplicích se svými dvěma syny v roli asistentů. Nejprve si vysvětlujeme program celého dne a později začínáme s představováním i my.

Představujeme se nejdřív zlehka a postupně se o sobě dozvídáme čím dál víc. Leckdo na sebe praskne zajímavé věci, třeba že není pohodář, přestože tak působí. Někdo useknul svému příbuznému prst. Další se zase projel v tanku. Dokonce dochází i na lehkou rivalitu kvůli rozdílným favoritům ve fotbalu.

Po obědě se přesouváme ven. Aktivity této části dne jsou spíše sportovně zaměřené. Házíme si s polštářkem (později s pěti zároveň), provozujeme vzdušnou jógu, hrajeme fotbal zvláštním způsobem, splétáme vánočku z vlastních rukou, proskakujeme obručemi, vyvíjíme se z káčátek do lidí a na závěr se svlékáme a skládáme řadu z oblečení. (Budoucí prváci, ničeho se nebojte!)

Navečer hodnotíme uplynulý den a loučíme se s paní Bohdanou a syny. Program jsme si vesměs všichni užili, hodnotíme ho kladně, padají i superlativy. Následuje večere.

Den zakončujeme opékáním buřtů u táboráku. Plameny se před námi sice trochu ostýchají a pár buřtů nedopatřením padá do ohniště, ale jinak je posezení velice příjemné. Táborovky akorát hrají z telefonu, protože s sebou nikdo nevzal kytaru.

Vzpomínáte si na druhý odstavec? Na zamlklé a rozpačité hlavy? Ty už teď patří do minulosti. Atmosféra se totiž během celého dne neuvěřitelně proměnila a mezi námi třiceti už se stihla vytvořit nebo se právě vytvářejí nová přátelství. Víím, že Prostor čtou i profesoři, takže raději vůbec nezmiňuji vzájemné návštěvy po večerce a hlasité debaty na nepublikovatelná témata.

Středeční ráno je zahaleno kromě mlhy také tajemstvím – nikdo totiž pořádně neví, co nás ještě před odjezdem čeká. Den ale samozřejmě začíná snídání, bez ní to nejde.

Chvilí ještě trávíme ve společenské místnosti penzionu a zabýváme se pro změnu výtvarnou činností. Obkresluje si ruce a do nich vpisujeme, co můžeme nabídnout nově vzniklému kolektivu.

Tvoření vede postupně k velkému okamžiku. Venku leží provaz ve tvaru kruhu a my po jeho obvodu lepíme papírové ruce. Následně překračujeme hranice provazu a vstupujeme dovnitř. Tím uzavíráme náš třídní kruh, složený ze třiceti rukou, přičemž každá v něm má rovnocenné místo a na každé jedné záleží. Tímhle kruhem definitivně začíná nová etapa našich životů. Musím podotknout, že tento okamžik je velice silný a budu na něj ještě vzpomínat.

Když následovně zazní, že nás čeká výšlap na Sněžník, doteď majestátní atmosféra se rychle rozplývá. Vyrážíme v zástupu a téměř v unisonu zpíváme známé české hity.

Výhled z Drážďanské vyhlídky je krásný a my se ještě jednou formujeme do kruhu, teď už se řeší spíš jenom organizační věci. Ještě nesmíme zapomenout na společnou fotku.

Cestou dolů taktéž zpíváme (někdo dokonce rapuje), tentokrát z plných plic, a *zdravíme všechny* kolemjdoucí. Po obědě pokračujeme v autobuse ve zpěvu a brzy odpoledne přijíždíme zpátky k Císařským lázním.

Za sebe děkuji všem za skvělý zážitek, především paní Růžičkové a synům za program. Dále děkuji už zmíněnému pedagogickému doprovodu, který tvořily paní profesorky Neumann Žížková, Nosková, Hazmuková a pan profesor Pallas.

Na závěr si přeji – NÁM přeji, abychom spolu následujících šest let prožili v radosti, klidu a míru.

Morfeus

CHVILKA POEZIE

zbytečnej spor

*prosím, nehněvej se na mě,
nabídní rámě, představ mě mámě,
a nekoukej tak na mě.*

*na mě ses obořil,
rozhovor znetvořil, divně se pitvořil
když ses tak obořil*

*a já, já přísahám že
slzy tekly jak temže, nevím, jestli nelže
ale ne. přísahals, že?*

*řek jsi, žes nemyslel to tak,
ale dals vědět až pak, potom, co sbalil si vak,
že odejdeš. bylo by tak.*

*bylo by, ale rozmyslel ses
řek' sis, kam bych tak lez, a co bych bez-
beze mě dělal. zamyslel ses.*

*jsem hrozně ráda, že jsi mi zůstal,
můžeme společně růst. spojit ústa
a oba se radovat. protožes zůstal.*

*Persephona
fotografie: Eliška A. Žaloudková*

*?
přemýšlím moc
dělám moc málo
teď už je noc
snad se mi to zdálo*

*nechci jít ven
chci nějak to řešit
jen je blbej den*

KULTURA

Vzdělaný člověk, pro hudbu nadšený - homo musicus. Zde jest krátký výčet koncertů a představení, na které by snad rád zavítal.

Severočeská filharmonie

- 5. 10. (čtvrtek) – Zahajovací koncert – Krušnohorské divadlo Teplice (19:00)
- 11. 10. (pondělí) **Fama Quartet**, Zahradní dům Teplice (19:00)
- 19. 10. (úterý) **Marie Fajtová**, Krušnohorské divadlo Teplice (19:00)

TepJazz

- 20. 10. (středa) – North Bohemian Quartet: Narozeniny Hany Hegerové (19:00)
- 28. 10. (čtvrtek) – Osmosis Q – jazzový kvintet (20:00)

Lípa Musica

- 12. 10. (středa) **Mahan Esfahani**: Goldbergovy variace (cembalo) – Zámek Teplice, Rokokový sál (19:00)

Česká filharmonie

- 27., 28., 29. 9. (středa až pátek) Zahajovací koncert, Dvořákova síň (19:30)
- 4., 5., 6. 10. (středa až pátek) **Pablo Ferrández**, Dvořákova síň (19:30)
- 11., 12., 13. 10. (středa až pátek) **András Schiff**, Dvořákova síň (19:30)
- 14. 10. (sobota) Český spolek pro komorní hudbu (**Kateřina Javůrková**), Sál Martinů HAMU (10:30)
- 15. 10. (neděle) Císařův slavík aneb Návštěva na dvoře čínského císaře, Sukova síň (14:00 a 16:00)
- 16. 10. (pondělí) Český spolek pro komorní hudbu (**Belfiato Quintet**), Dvořákova síň (19:30)
- 17. 10. (úterý) Český spolek pro komorní hudbu (**Orbis trio**), Dvořákova síň (17:30)
- 19. a 20. 10. (čtvrtek a pátek) Musica ludus I aneb Echo v hudbě (workshop), Sukova síň (čtvrtek 14:00, pátek 9:30)
- 24. 10. (úterý) Od Carmen k Tannhäuserovi, Dvořákova síň (19:30)
- 25. 10. (středa) Český spolek pro komorní hudbu (Hagen Quartet), Dvořákova síň (19:30)

OBRÁZKY Z LÉTA

Sedíme na dece a odhodláváme se vběhnout do ledové noční vody. Les za námi je tichý, měsíc se odráží od hladiny a vytváří kolem nás stíny. Zvedám se a běžím. Nořím se. Cítím kolem sebe vlny. Už jsme ve vodě všichni. Smějeme se, topíme se a plaveme na druhý břeh. V hospodě se ještě svítí, nese se k nám zpěv přioopilých štamgastů. Vracíme se na deku a převlékáme se do teplého. Usedáme vedle sebe, teplá ruka hladící mě po zádech dodává pocit klidu a bezpečí. Pozorujeme hvězdy, hle, velký vůz, nic jiného snad ani nerozpoznáme. Směřujeme zpět, v hluboké tmě. Lamps již nesvítí, celá ves spí a my jsme šťastní, že tu můžeme být spolu.

*

Hřmění. Prudký déšť, blesky, výpadek proudu. Sedíme v pokoji a rozsvěčíme baterku. Děvčátka mají strach, utěšuji je, objímáme se a já jim vyprávím o kytičkách. Jsme u sebe, tvoříme kruh a vyndáváme karetní hru. V přítomnosti začínáme hrát a myslet na něco jiného. Jsme tam, my čtyři. Malé ženy, napadne mne. Kolem půlnoci vřava ustává, můžeme jít v klidu spát. Ležíme tam, na zemi, v hromádce dek a polštářů. Je nám hezky. Postupně se přesouváme do krajiny snů.

*

Půlnoční koupání v rybníku, sezení kolem ohně do svítání, běhání po louce v kostýmech, ocáskové ragby, bílý toustáček s máslem, marmeládou a kakaem, tajně podávané ovesné kaše, přivezená pizza na louku, paní jedoucí na koni a otázka, kolik to má koní, běh přes celý tábor ze záchodu k umývárkám, jelikož chůze je moc pomalá, odpoledne strávená v hamace ve stínu lesa, každovečerní přehazování hromady oblečení na kufry, aby bylo kde spát, přespání na Pláni mrtvých bojovníků za doprovodu ryčících divočáků, výstup na horu a kohoutí zápasy v rybníku pod ní, naštvání, že jsou všichni naštvaní, stíhání kartiček na hry, balónky a vodní bitvy, bolesti ruky z nandávání jídla, slunění se na skále, vyměněný kolíček za cigarety, vztek na stromy v podobě házených šišek a uzavření cyklu, boj o sirky za pomoci lechtání, spaní v hangáru s děsivými zvuky, strach, protože tam vyvolávaly duchy, noční kroupy znějící jako střelba, nekonečné kytarové U stánků, společné sprchování, zpěv, láska, smích, léto.

*

Nohy křížem, ruce plné kvítí, v uších líbivá melodie. Vítí věnečku vždy bývala má oblíbená aktivita. Jako menší jsem měla ráda sedmikrásky - teta Hanka, které jsem říkala zásadně "teta s kočičkama" jich mívala na zahradě kvanta a její muž je nesnášel, tak jsem si vždy směla natrhat tolik květů, kolik jen budu chtít.

Teď jsem tady našla jenom kopretiny. Snažila jsem se je zaplést, ale nejdříve jsem moc málo utahovala a věneček se rozpadal.

Nakonec jsem nechala kopretiny v klíně. Chopila jsem se radši tužky a papíru a začala psát.

*

Je pozdní večer, ovšem dávno po prvním máji. Jsem v pokoji sama, je mi horko, potřebuju na vzduch. Beru si s sebou jen málo, ze dveří skoro vyběhnu a vydávám se za náš dům k řece.

Jdu blíž k proudu, zují si boty a sukně se z boků sesune také skoro bez pomoci. Pomalu se vydávám do vody. Věřím, že voda všechno horko a tíhu z mého těla vyplaví.

Athéna a Persephona

SKLADATELSKÉ OKÉNKO

Hector Berlioz

Vrcholný romantický skladatel, jenž svým charakteristickým hudebním rukopisem zanechal nesmazatelnou stopu nejen v dějinách, ale i v srdcích mnohých posluchačů. Narodil se 11. prosince 1803 do rodiny lékaře, na jehož dráhu byl také původně připravován. Přesto se však v dětství hudbě věnoval a projevoval pro ní vložky. Když dospěl, byl rodiči poslán do centra dění, Paříže, aby zde studoval medicínu. Právě tam však objevil krásy umění a hudby a začal se v tomto oboru aktivně angažovat na tehdejší konzervatoři jako student kompozice. Mimochodem, jeden z jeho profesorů byl i náš český Antonín Rejcha. Zároveň byl po literární stránce velmi ovlivněn anglickým Williamem Shakespearem a Němcem Johannem Wolfgangem Goethem, zejména jeho vrcholnou faustovskou tragédií. Po celý život Berlioze provázely četné milostné

vztahy. Asi „nejvýznamnější“ byl s herečkou Harriety Smithson, po jejímž prvotním odmítnutí své pocity vyjádřil v páté, Fantastické symfonii. Ta je zajímavá mimo jiné citací středověké sekvence dies irae v poslední větě. S herečkou se ale později oženil a dokonce měli syna Louise. Manželství však moc šťastné nebylo. Další ze svých vrcholných děl zkomponoval přímo na zakázku francouzského státu – liturgická Grande Messe des Morts (Velká mše za mrtvé), známá také pod stručným názvem rekviem. V důsledku nedostatku financí si přivydělával jako hudební kritik. To mu sice neseďí, na druhou stranu to zajišťuje větší vliv na hudební scénu. Zlomovým se stává rok 1862, kdy umírá žena, poté i jediný syn. Jeho zdraví jde prudce dolů, o sedm let později, 8. března 1869 vydechne naposledy. Hector Berlioz byl mistrem instrumentace, typické pro jeho tvorbu je časté užití „idée fixe“ – krátkého hudebního motivku, který protkává celou skladbu.

K poslechu jsou vřele doporučeníhodné obě výše zmíněné kompozice, osobně přidám i výborně zvukomalebně zpracovaného Fausta.

fotografie Eliška A. Žaloudková

Sisyfos

ŠACHOVÉ OKÉNKO

Jak bývá tradicí, okénko s úlohou je zde, tentokrát na rozjížděku

něco lehčí:

Zadání zní: na tahu je bílý, vyhraje matem :)

Jako nápověda může posloužit zmínka o tom, že nejpozději do tří tahů (pro doplnění: jeden tah = táhne bílý a černý).

Řešení pošlete na Instagram Prostoru (prostor_tk), nebo přímo mně na sociální síť.

Jiří M. Kleker

VÍTÁNÍ PRVÁKŮ

20. září to tu bylo znovu. Oficiálně neoficiální přivítání nových členů konzervatoře.

Program měl začínat v pět hodin, ale vše se o hodinu posunulo. V šest hodin, kdy se slunce již sklánělo, začala hrát první kapela, která se mohla těšit ze skromného publika. Prvotní návštěvníci zaujali svá místa na lavičkách se

svými prvními, jistě nealkoholickými, nápoji. S postupem času se začaly tvořit skupinky a kapely se vystřídaly. Na pódiu se objevila skupina *Matouš Linda Band*, jež si získala celé publikum při rozeznění intra Slunečního hrobu. Pokračovali s dalšími hity a s ubývajícím světlem přibývali další studenti. Po osmé hodině večerní bylo vše již v plném proudu. *Bitches from Manhattan* obstarávali výborný hudební doprovod k tanci, popíjení a ukřičeným konverzacím. Lidé se rozdělili dle zájmů, někteří dosáhli takových

spirituálních výšin, že se dokázali spojit, ba ztotožnit s některými skladateli, jako například se Chopinem. Tu noc se děly zajímavosti. Navazovala se nová přátelství a to vše pod jasnou oblohou s padající hvězdou.

ŠACHOVÝ TURNAJ

Ze zájmu příznivců šachových okének jsem byl pověřen informováním o plánované akci – turnajem v šachu pro všechny, kdo si chtějí zahrát! Zatím přibližný termín vychází na dobu před Vánoci, kdy bývá nálada již uvolněnější a chuť ke společným akcím větší. Účel turnaje je jednoduchý – zase o něco sblížit lidi z různých oborů a ročníků a užít si atmosféru této krásné hry. Podrobnosti budou ještě upřesněny v některém z dalších čísel, zatím se těší

J. M. Kleker

TIP MĚSÍCE

Věděli jste, že když dáte do automatu s horkými nápoji vlastní hrnek, automat to rozpozná a nevloží tam jednorázový? Mimo příjemnou atmosféru, se kterou si mnohem lépe vychutnáte svůj nápoj, také o trochu více ušetříte planetu a její cenné zdroje.

Athéna

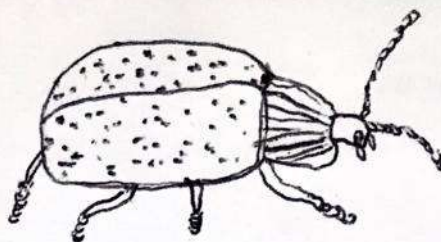

CHVILKA POEZIE NA DRUHOU

Zavalen těmaty a tělem
nesměle zjeven uprostřed svého počínání
dívce lpící na zavřených ledničkách.
Povíme si při svíčkách
svý tajemství o milování
zavalení jeden tím druhým tělem.

*

Duše duši suší,
pro tvoje vtipy, co ti sluší.
Vem si mě a splním ti tři přání,
nech mě jít a tvým přáním se stanu já.
Duše duši laská,
máš odvahu
říkat tomu láska?

hmyz není úplně krásný - je spíš hrůsný,
ale co by se bylo stalo, kdyby z lesa najednou
všechnu hmyz zmiz? Žes by ~~z~~ z nich - usnul
a zemřel. Takhle se hýbe, vše a pořád. jako
kdy se věci dějou - i ty nebezpečí, ač kdy
vše a vlastně pořád. A bez nich se vejde.